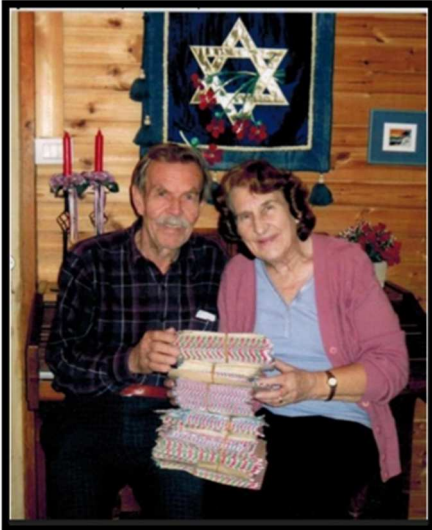

SYVÄNTÖJEN RAAMATTUTYÖN TALVIKIRJE 2024–2025

Kuvassa Kalervon ja Merin sylissä yhden päivän pyyntökirjeet postista 2000-luvulla.

Shalom rakkaat Raamattutyön ystävät ja tukijat!

Lähestymme vuoden loppua, joka on ollut hyvin vaikea täällä Israelissa. Kärsimystä ja menetystä ovat kokeneet sadat perheet. Reservissä on moni palvellut jo yli puoli vuotta. Monet, joilla on ollut oma yritys, ovat joutuneet sen sulkemaan, yliopisto-opiskelijat ovat jääneet pahasti jälkeen, eikä loppua vielä näy.

Syyskuun alussa toimme vanhempani Kalervon & Merin Suomeen pois sodasta hyvään hoivakotiin. Kalervon kunto heikkeni, kunnes hän pääsi 19.9. pois kauan odottamaansa kirkkauteen Herran luo.

Kalervo syntyi Lahdessa 11.1.1937. Lapsuuden koti oli turvallinen; siellä hengelliset asiat, Raamattu ja rukous olivat jatkuvasti läsnä. Kalervo näki jo lapsena enkelin ja oppi luottamaan Jumalaan, joka varjeli hänet monet kerrat hengenvaarasta.

Perhe seurasi isäänsä Israeliin syksyllä 9.9.1949 Kalervon ollessa 12-vuotias, Genesaretinjärven rannalle taloon, jossa ei ollut ikkunoita eikä ovia. Elämä oli karua, oli ruokapula, ja Kalervokin sairasti malarian. Israelissa teknisesti lahjakas Kalervo alkoi auttamaan vanhempiaan käytännön töissä. Suoritettuaan Suomessa asepalveluksen hän toimi vuoden saarnaaja Eino Heinosen kuskina. Palattuaan Israeliin Kalervo eli uskon varassa auttaen Raamattutyössä ja siellä missä apua tarvittiin todeten, että ”kun ensin etsii Jumalan valtakuntaa, niin kaikki muu sen ohella annetaan”.

Kalervo oli päättänyt pysyä naimattomana, mutta Jumala näytti hänelle näyssä tulevan vaimonsa kasvot, ja nuorten kirjeenvaihto sai uuden sävyn. Meri oli Suomen juutalainen ja oli ollut aiemmin kirjeenvaihdossa Kalervon äidin kanssa. Häät vietettiin 26.8.1961 Helsingissä, ja nuoripari lähti uudella raamattuautolla matkalle Euroopan läpi Israeliin. Yhdessä pariskuntana he autoivat isä Kaarloa jakaen ilmaisia Raamattuja ja vaatteita. Perheeseen syntyi Shirja, Joel ja Nirit, ja nyt on jo 17 lastenlastenlasta.

Kalervo painotti olevansa lähetystyöntekijä, ei lähetysaarnaaja. Lähetystyöntekijän työ on ollut värikäs ja vaarallinen. Kalervo on kokenut lähes kaikki itsenäisen Israelin sodat ja on joutunut pakenemaan mm. perässä ajavia ortodoksijuutalaisia. Nöyrällä asenteella ja vakaumuksella Kalervo jakoi Jumalan sanaa sitä haluaville isänsä jälkeen 23 vuotta Porian mäeltä käsin. Raamattutyön käytännön toteutus oli Kalervon ja Merin sekä lukuisten suomalaisten vapaaehtoisten harteilla.

Kesällä kotimaan lomat olivat kokouskiertueita Israelin ja Raamatun asialla. Kalervon sydäntä lähellä olivat kotikokoukset, joissa hän jakoi Raamatusta ja omista kokemuksistaan huumorilla höystettynä Jumalan sanaa. Raamatun tutkiminen, lopunajat ja suomalaisuuden yhteys juutalaisuuteen innoittivat Kalervoja siinä määrin, että ”valoteologia” ja kirjallinen ”Israel ja iankaikkinen rakkaus” syntyivät. Kalervon ja hänen veljensä Olavin mielenkiintoisesta elämästä voit lukea lisää Jukka Mäkinen kirjoittamasta kirjasta ”Tienraivaajan pojat”.

Vanhuutensa Kalervo sai asua omassa kodissaan Poria Elitin kylässä vaimonsa Merin, hoitajan ja läheisten avun turvin. Muistisairaus vei lähimuistin, mutta vielä loppuaikoinaankin hän tapaili uruillaan hengellisten laulujen säveliä ja tapasi sanoa useasti ympärillään oleville: ”Taivaassa tavataan!”

Kiitollisina saamme nyt todeta, ettei Kalervon työ ole ollut turhaa; työ jatkuu ja on saanut vain laajeta. Mieheni Avielin kanssa olemme

saaneet juosta veteraanien rinnalla jo viimeiset 30 vuotta ja siirtyneet yli kymmenen vuotta sitten päävastuunkantajiksi Raamattutyössä.

Olemme iloisia siitä, ettei paha sotavuosi-kaan ole pystynyt pysäyttämään Jumalan sanan levitystyötä. Kuluneen vuoden aikana olemme saaneet painattaa tuhansia Raamattuja englannin, venäjän ja espanjan kielillä. Olemme lähettäneet Jumalan sanaa postitse eri puolille maailmaa, mm. Etiopiaan, Nigeriaan, Malawiin, Ghanaan, Keniaan, Togoan, Norsunluurannikolle, Ruandaan ja Venezuelaan...

Pakettiautolla olemme levittäneet Israelin sisällä tuhansia kirjoja mm. hebrean, arabian, espanjan, venäjän ja amharan kielillä. Kymmenet tuhannet Raamatut ovat löytäneet perille sellaisiin paikkoihin, joissa ei toimi netti eikä omaa Raamattua ole edes pastorilla.

Malawissa meillä on innokas ja luotettava yhteistyöhenkilö, joka on aiemmin työskennellyt kanssamme Israelissa vuoden verran. Hänelle saimme lähettää kontissa 10 000 kpl kirjoja, joista osa jaettiin Lilongwen yliopiston opiskelijoille lokakuun lopussa koskettavassa tilaisuudessa, johon olimme mekin kutsutut mutta johonka emme kuitenkaan päässeet Israelissa vallitsevan tilanteen vuoksi. Uskomme, että ”Herran pelko on viisauden alku”, niin kuin Psalmissa 111:10 lukee.

Raamattuvarastomme sijaitsee alueella, jossa villi kasvusto rehottaa ja osittain piilottaa sen uteliain silmiltä. Viime aikoina tilanteen kiihtyessä myös meillä päin olemme olleet huolissamme mahdollisesta heinäpalosta, joka voisi syttyä lähelle osuvasta raketista tai jopa pelkästä sirpaleen palasesta ja joka saisi suuren tuhon aikaan. Vihdoinkin onnistuimme saamaan traktorin sekä työmiehet raivaamaan alueen puhtaaksi ja samalla saimme päälystettyä perille vievän polun soralla, ettei talvella juututtaisi pakettiautolla kuraan.

”Asioikaa, kunnes minä tulen” oli Kalervon tapana sanoa, ja nyt voimme vain todeta, että Raamattutyö jatkuu kaikesta huolimatta ja jokainen teistä, rakkaat esirukoilijat ja tukijat, olette osa tätä arvokasta työtä. Kiitos, kun muistatte rukouksin jatkossakin!

Siunattua talvea ja rauhallista joulua!
Nirit & Aviel Gersh

Kuvassa työtoverimme Eenock mustassa puvussa jakaa Raamattuja Lilongwen yliopistossa.

Rauhan terveiset Rauha-Liljalta

”Päivä vain, se mua lohduttaapi, Hetkinen vain yksi kerrallaan. Isä taivaan kaikki hallitsepi. Onnetonko oisin lapsenaan? Isän käsi kaikki hyvin johtaa. Kukin päivä saapi osansa. Vuoroin mua suru, ilo kohtaa, Vuoroin tunnen tuskaa, onnea... ’Niin kuin päiväs’, lausuu lapsellensa, ’on sun voimasikin oleva’. Saan siis turvallisna, hiljaa aivan, Lupauksiin luottain uskoa... Tulkoon sitten mitä tulleeekaan...” (Laulusta HL 423)

Elämme todella vain hetken kerrallaan. Täällä Israelissa eletään epävarmoina huomisesta. Pitää koko ajan olla valmis menemään suojaan ohjuksilta sireenien soidessa ja jättämään kaikki kesken. Tämä sotatilanne on kestänyt jo yli vuoden eikä näytä vielä loppuvan. Ne 101, jotka ovat edelleen kaapattuina Gazassa, elävinä tai kuolleina, ovat vielä vapauttamatta. Harvat lentoyhtiöt lentävät enää Israeliin turvallisuusuhan takia.

Tätä kirjettä kirjoittaessani oli taas hälytys. Menin pommisuojaan noin 100 m päähän kodistani. Kuulin monia räjähdyksiä.

Uutisissa kerrottiin, että yksi ohjus oli pudonnut lentokentän viereen, noin 20 km kodistani, kuitenkin ilman vahinkoja. Kiitos Herralle!

Elokuussa olin valmistelemassa matkaani Suomeen. Avasin laulukirjan laulun ”Päivä vain...” kohdalta, laulun, jota äitini niin ihanasti lauloi. Se laulu jäi soimaan sydämeeni, rohkaisemaan ja lohduttamaan. Ei ollutkaan helppoa

löytää lentoja Suomeen asti. Tilasin lennot, ja ne peruttiin kaksi kertaa. Ostin kolmannen keran, ja lentokentällä minulle sanottiin, etten ole listalla... Siinä rukoilin ja luotin ISÄNI johtoon, ja pääsinkin siihen koneeseen ja vielä Rodokselta jatkolennolle Helsinkiin. Siellä minua vastassa oli rakas ystäväni Marja, joka vei minut yölennon jälkeen melkein suoraan sunnuntaikokoukseen. Ensimmäinen laulu, mikä siellä laulettiin, oli juuri tämä — ”Päivä vain...” Kiitän Herraa, että sain taas käydä rakkaassa synnyinmaassani. Tapasin monia rakkaita ystäviä, jotka ovat minulle kuin oma perhe. Lemppälän juhlilla oli ilo tavata monia heistä. Tiedän, että on vielä monia rakkaita ystäviä, jotka kantavat Radugan työtä rukouksin ja tukien ja joita en ehtinyt tavata. Herra teitä kaikkia runsaasti siunatkoon!

Kalervo ja Meri olivat onnistuneet lentämään Suomeen ja pääsemään hoitoon Nurmikotiin. Menin heitä tapaamaan. Se oli iloinen tapaaminen. Istuin käsi kädessä veljeni viereillä. Kalervo muisteli, kuinka hän lapsena onki kaloja Suomessa. En voinut tietää, että näin hänet täällä ajassa viimeisen kerran. Kun hyvästelimme, Kalervo kysyi, milloin taas tapaamme? ”Kysytään taivaan Isältä”, vastasin. Taivaan Isän tahto olikin kutsua hänet jo pian sen jälkeen perille taivaan kotiin, sinne minne rakas veljemme Olavi oli jo saanut kutsun. Kiitän sydämestäni rakkaista veljistäni, joiden kanssa sain viettää suuren osan elämästäni. Yhdessä kävimme läpi vaikeitakin elämämme vaihteita.

Kalervo oli hyvä keksimään ratkaisuja pulmiin. Jos jotain meni rikki, hän rupesi sitä heti korjaamaan. Sillä jos yrittää, voi onnistuakin! Veljet keksivät tosi hauskoja seikkailuja yhdessä meidän nuorempien siskojen kanssa. Kerran lähdimme kelluvalla kumipatjalla, airoinamme vain käsivarret, tutkimaan Genesaretinjärven rantoja. Upeaa oli kellua kovassa aallokossa. Apuna minulle Mirjan kanssa oli kumirengas. Tämä ilo loppui kuitenkin siihen, kun vanhempamme kauhukseen huomasivat neljä lastaan kellumassa myrskyvässä aallo-

kossa! Vuoristokiipeily oli myös erikoinen kokemus. Nyt nämä ovat niitä kalliita muistoja. Perillä ovat vanhempamme. Perillä ovat molemmat rakkaat veljemme, jotka jatkoivat uskollisesti isämme aloittamaa Raamattutyötä. Voin sanoa kuin Psalmissa 133:1,3 ”Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset yhdessä ovat... Sillä sinne on Herra säätänyt siunauksen, elämän, ikuisiksi ajoiksi.” Heitä kaivaten ja kiitollisena muistellen.

Lehtimajanjuhlanana sain viettää ilolla kotonani 85-v. syntymäpäivääni lasteni ja lastenlasteni kanssa. Suuri kiitollisuus nousee sydämestäni Herralle kaikesta hänen armostaan, huolenpidostaan, johdatuksistaan, varjeluksistaan ja avustaan näinä kuluneina vuosikymmeninä!

Työ, jonka sain Herralta idässä, on jatkunut jo 24 vuotta. Omskissa se alkoi 23 v. sitten. Siellä työ jatkuu kylissä ja Hoivakodissa. Hoitojen lisäksi on myös musiikkia; sinne kutsutaan taitavia soittajia vanhempien ja lasten iloksi.

Koronan ja sodan takia en ole voinut käydä Omskissa vuoden 2019 jälkeen. Sinne pyydetään lisää erikielisiä Ääniraamattuja ja Lastenraamattuja. Olen rukoillut, että pääsisin jatkamaan työtä. Jeesuskin sanoi: ”Asioikaa näillä, kunnes minä tulen.” Nyt, suureksi ilokseni, minulle avautui mahdollisuus lähteä! Kädessäni on jo lentoliput Moskovan kautta Omskiin! Sain sieltä Valerilta kutsun tulla ja viestin teille kaikille:

”Rakkaat veljet ja sisaret! Nyt, meillä kaikilla on vaikeaa aikaa eri maissa. Meitä kaikkia yhdistää sama antautuminen Herralle Jeesukselle Kristukselle, jolla ei ole rajoja eikä välimatkoja. Vain Hänen rakkautensa ja armonsa antaa toivoa, luottamusta, voimaa ja viisautta. Vain rukous Herran puoleen antaa meille sydämen rauhan ja sielun levon. Me kilvoittelemme palvella ksemme rakkaudella toisia kuin Jee-

susta Kristusta. Kiitos esirukouksista sairaiden lasten puolesta ja avusta Hoivakodille. Jumala on antanut lapsille elämän. Kun yhdessä kansanne palvelemme heitä, palvelemme yhdessä Herraa Jeesusta Kristusta. Iloitsemme siitä, että kuulumme samaan joukkoon!”

Rakkaat ystäväni, pyydän esirukousta matkani puolesta sinne itään! Toivotan teille johdusta ja varjelusta alkavana vuonna 2025!

Marja Laurila, puh. 040-5817774, on yhteysthenkilöni Suomessa.

Asioikaamme kaikki, kunnes Herramme tulee! Terveisin, Rauha-Lilja

Lempäälän Israel-juhlilla syyskuussa oli puhujavieraina Aviel ja Nirit Gersh sekä Bob ja Amy Carter. Juhlilla oli runsaasti osallistujia. Oli hienoa tavata myös monia ensimmäistä kertaa juhlilla mukana olevia. Aviel kertoi Raamattutunneillaan tilanteista, joissa he elävät Israelissa, ja miten nämä osuvat Jumalan kalenteriin. Jumalan kello käy tarkasti ajassaan. Bob ja Amy kertoivat Jerusalemin Raamattukääntäjienkodin toiminnasta ja valaisivat meitä käännöstyön tärkeydestä. Jokaisella on oikeus tutustua Jumalan sanaan omalla äidinkiellään. Bobin ja Amyn terveiset tässä vielä teille kaikille:

”Kiitos paljon siitä, miten lämpimästi otitte meidät vastaan vieraillessamme Suomessa syyskuussa. Olemme erittäin kiitollisia seurakuntien ja majoittajiemme vieraanvaraisuudesta. Tulimme siunatuiksi. Oli hämmästyttävää nähdä jälleen suuri kiinnostuksenne Israelia ja Raamattukodin työtä kohtaan. Olemme erittäin kiitollisia vahvasta rukouksesta ja taloudellisesta tuestanne. Siunaatte näin miljoonia ihmisiä ympäri maailmaa, jotka tarvitsevat Jumalan sanaa sydämen kielellä!”

Aviel ja Nirit sekä Joel ja Vuokko Syväntö olivat puhumassa ja laulamassa Lempäälän helluntaiseurakunnassa juhlan jälkeisenä sunnuntaina. Mukana oli myös Rauha-Lilja, ja tilaisuuden lopuksi siunasimme heitä koko seurakuntana vanhimpien johdolla.

Syväntöjen yhteystiedot:

Nirit & Aviel Gersh, gershnirit@gmail.com
Rauha-Lilja Ben-Kiki, liljabenkiki@gmail.com
Jonathan Syväntö, syvanto@gmail.com

Lahjoitukset Raamattutyöhön: käytähän viitettä, kiitos!

Maksun saaja: Lempäälän Helluntaiseurakuntayhdistys ry, Israel-kassa; Pankki: TSOP Lempäälä
IBAN: FI68 5228 0350 0144 65; BIC: OKOYFIHH
Raamattutyön viite 1012; Raamattukodin viite 4019
Rahankeräyslupa: RA/2020/1264
Myöntäjä: Poliisihallitus 19.10.2020
Varojen käyttötarkoitus: Raamattulähetystyön rahoittaminen. Toimeenpano aika ja -alue: 1.1.2021 alkaen koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta.

Lahjoitukset Ruotsissa

Maksun saaja: Israels Vänner, Borås
Pankkitili Swedbank: 8032-5 4322418-7
viite: ”Syvännön Raamattutyö”

Ystäväkirjeen tilaukset ja osoitteenmuutokset nyt myös kotisivuilta: www.syvantojenraamattutyo.fi

tai Lempäälän helluntaiseurakuntayhdistys ry, Israel-kassa, Rypyntie 8, 37500 Lempäälä
sähköposti: israel-kassa@betel.fi
puh. 040 588 9900 / Mika Korkatti

Olavi ja Kalervo Syvännöstä kertovaa, Jukka Mäkisen kirjoittamaa kirjaa Tienraivaajan pojat (kustantaja Lempäälän helluntaiseurakuntayhdistys ry) on vielä saatavilla. Yksittäiset tilaukset www.aikashop.fi ja isommat tilausmäärät Lempäälästä www.syvantojenraamattutyo.fi

